

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstinget. № 78.

Anden Session.

32te Møde.

Løvedagen den 23de November.

(Fortsat).

Ordføreren: Jeg turde maaskee endnu, uagtet Liden er saa langt fremrykket, tillade mig et Par Ord. Den ærede første Landsstingsmand for 5te Kreds (Stampe) har søgt den gyldne Middelvei; det er vel muligt, at han har fundet den gyldne Middelvei, men jeg veed ikke, om det er den ganske rette Middelvei; thi, naar der foreligger 3 Alternativer, hvoraf det ene aldeles ingen Pensjonsberettigelse giver, det andet giver den til Alle, altsaa til omtrent 400, saa synes Middelveien at ligge ved 200 (Munterhed), som Udvalgets Majoritet har tilladt sig at foreslaae, og ikke ved 100, som Udkastet foreslaaer. Den ærede anden Landsstingsmand for 1ste Kreds (Treschow) har nødt mig til at gjøre en Gjentagelse tredje Gang; men jeg maa dog bede om Tilløbelse til at gjøre den, thi det er virkelig ikke saa ganske uvæsentligt, om vort Forslag betragtes som en Afvigelse fra Pensjonsloven eller ikke. Den ærede Landsstingsmand meente, at vi vilde handle imod, hvad vi dengang vedtog i Pensjonsloven, ved nu at antage Udvalgets Majoritets Forslag; men det er, som jeg atter maa tillade mig at gjentage, virkelig ikke Tilfældet. Det kunde maaskee siges om Udvalgets Forslag, saaledes som det fra først af foreslaae, men det gjælder ikke om det, saaledes som det nu foreligger. Den ærede 1ste Landsstingsmand for 1ste Kreds har indrømmet, at det ikke vil være nogen Forbedring, hvad Udkastet foreslaaer, for den Klasse, hvorom der er Tale, imod hvad der tidligere har været Tilfældet, i al Fald ikke nogen betydelig Forbedring, men meent, at det heller ikke kom an derpaa,

da de nu for Liden ansatte Bestillingsmand jo beholde deres Stilling, og det altsaa kun gjælder om de fremtidige; men deri er det netop, at vor Tanke ligger. Det er en Erfaring, at det, der hidtil har været bestemt for denne Klasse, har ikke alene den almindelige Mening anseet for at være, men det har ogsaa, tør jeg maaskee sige, i Virkeligheden været for Liden. Naar dette nu er Tilfældet, at det virkelig er saa, og naar man nu er i Begreb med at ansætte en Klasse Bestillingsmand, som snarere maa antages at staae et Trin høiere, saa synes mig dog, at der kunde være tilstrækkelig Grund til at stille dem noget bedre, eller i al Fald, som vi nærmest tilfigte, at sikke dem mod en uvis Fremtid. — Jeg maa endnu komme tilbage til en Bemærkning, som tildeels er foranlediget af den meget ærede 2den Landsstingsmand for 1ste Kreds (Treschow), at vi nemlig skulle være forsigtige med at bevilge Udgifter af Statskassen; thi de gaae ikke alene af vor egen Lomme. Det staaer, om jeg maa sige det, noget i Forbindelse med hvad den 1ste Landsstingsmand for 1ste Kreds (H. B. Hansen) har yttret, at disse Bestillingsmand ikke med Rette kunde vente det Samme, som andre Embedsmænd, til hvem Staten gjør større Fordring paa Kundskab og Dannelse. Jeg turde maaskee i denne Anledning bede de ærede Herrer om hos dem selv at gjentage alle de Grunde, der ved Pensjonslovens Forhandling ere anførte, hvorfor Embedsmænd skulle have Pensjonsberettigelse, og det var mange Grunde, der bleve udtalte, og jeg finder, at Meget taler for næsten dem alle. Hvorfor — tør jeg dernæst spørge — skulle disse Grunde ikke gjælde for dette Slags Bestillingsmand? Jeg vil inden jeg giver Svar, endnu bede udhævet, at Udvalgets Majoritets Forslag, som det foreligger,